

Mandarinsafta smakte

Lunt troll og myke toner gledet barn på førjulskonsert

Saft suse! Spente barn på Storyville følger med når Severin (Even Moen Jenssen) og Trollet (Bendik Ulla) forsøker å lage verdens beste saft, mandarinsaft, i Mandarinvegen. Musikkteatergjengen har besøkt Molde flere ganger, og lørdag var det svært mange som kom for et gjensyn.

ALLE FOTO: OLE FOSS

Gjør ikke noe om trollet dukker opp, om det attpåtil vil bli venn med barna!

OLE FOSS

kultur@r-b.no

MOLDE: Mandarinsaft med moldegutt Bendik Ulla i sin midte har besøkt Molde og BarnaZjazz før. Og kanskje nettopp derfor ble det så fullt at ekstra stoler måtte bæres fram etter som store og små strømmet på, og etter responsen underveis å dømme er slik barnejazzhygge noe som går heim for alle generasjoner.

«Trist» start. I et lite miljø på scena skapte trion Bendik Ulla, Even Moen Jenssen og Johannes Rosmo Kuvås en ganske så liten verden bestående av Emma (som vi aldri får se) Trollet og den gode Severin i Mandarinvegen.

Men Emma – som er på veg heim fra skolen oppdager et ensomt og gråtende troll, og verden blir ikke bedre før det oppdager et mandarin (jule) tre, og så går det slag i slag med en vennskapelig og gemyttlig historie, som ender opp i den nydeligste mandarinsaft.

Saftige musikere: Bendik Ulla (t.v.), Johannes Rosmo Kuvås og Even Moen Jenssen, mer hygge enn trolldom.

Farlig, nei? Eller ... det var vel et par av barna som kan hende fikk sitt første møte med et troll litt nært, og ikke bare på TV-skjermen, på nettbrettet eller i ei håndterlig bildebok.

Redselen gikk over, og den lune dialogen mellom Mandarinsaftkarene og det unge publikum forløp meget smertefritt og harmonisk.

Stille og myk musikk. Trioen

skapte interesse og fornøyde, smilende fjes hos sitt unge publikum, og noen begynte til og med å danse ballett til de silke-myke gitar-, bass- og synthtonene, mens det ikke var noe problem å generere allsang når saften var ferdig og hurrapunktet nådd.

Kreditt for variert og engasjerende spill som holdt barnas interesse uten å «øse» dem opp.

En god halvtime. Dialogen var

- Oi: Oskar (3) og Iver (5) satt som tente lys i en halvtime, og etterpå måtte saftmaskina (også med tent lys) sjekkes.

god og inkluderende, og dessuten seriøs og uten de tilgjorte Cartoon Network/Disney/NRK-Superstemmene som barn i dag kan bli overeksponert for, og dessuten gikk dette i et behagelig tempo der tilhørerne fikk god tid til å omstille seg til og fra figurer og steder i den lille verdenen. Akkurat passe langt!

Iver og Oskar nysgjerrige. Blant de mange barna som ville opp og kikke på mandarinsaft-

maskina etterpå var Iver og Oskar, to brødre på 5 og 3 år.

På spørsmål om de synes det var artig nikket begge ivrig.

En fjør i julehatten. Nå vil kulturlivet bugne av jul framover, både med teater, konserter, kino og i alle medier, og store og små fikk et bitte lite snev av jul her også.

Men akkurat passe lite, og nok til at «juleaftenlampa» begynte å lyse.